

żą je do sekretariatu szkoły, przy której znajduje się komisja weryfikacyjno-egzaminacyjna uprawniona do nadawania stopnia inżyniera danej specjalności.

2. Do podania należy dołączyć następujące dokumenty:

- a) świadectwo ukończenia szkoły i odbycia praktyki oraz sprawozdanie z odbytej praktyki, określone w art. 7 ust. 1 lit. b) ustawy powołanej w ust. 1,
- b) dowód posiadania obywatelstwa polskiego,
- c) świadectwo urodzenia,
- d) życiorys napisany własnoręcznie,
- e) świadectwo niekaralności,
- f) świadectwo aktualnego faktycznego zatrudnienia lub wykonywania zawodu,
- g) 2 fotografie z własnoręcznym podpisem,
- h) dowód uiszczenia połowy opłaty, określonej w § 3 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 grudnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 3, poz. 14).

§ 3. 1. Osoby cywilne nie zatrudnione w jednostkach lub przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach wojskowych, które ubiegają się o stopień inżyniera na podstawie praktyki odbytej w wymienionych jednostkach lub przedsiębiorstwach (zakładach i instytucjach), składają podania o dopuszczenie do egzaminów w celu uzyskania stopnia inżyniera na ogólnych zasadach zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 grudnia 1948 r.

2. Komisje weryfikacyjno-egzaminacyjne dla stopnia inżyniera powiadamiają Ministerstwo Obrony Narodowej o podaniach, złożonych przez kandydatów, wymienionych w ust. 1, podając czas i rodzaj ich praktyki odbytej w jednostkach lub w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach wojskowych.

§ 4. Sprawozdanie z odbytej praktyki, składane przez osoby wymienione w §§ 1 i 2, jak również sprawozdanie z praktyki odbytej w przedsiębiorstwach (zakładach i instytucjach) wojskowych, składane przez osoby wymienione w § 3, nie może obejmować wiado-

mości stanowiących tajemnicę państwową ze względu na obronę Państwa lub tajemnicę służbową.

§ 5. 1. W skład komisji weryfikacyjno-egzaminacyjnych dla kandydatów do stopnia inżyniera, wymienionych w §§ 1 i 2, wchodzi delegat Ministra Obrony Narodowej, wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej na okres 1 roku.

2. O wyznaczeniu delegatów Ministerstwo Obrony Narodowej powiadamia Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki.

§ 6. Przepisy, dotyczące sposobu przeprowadzania egzaminów kandydatów do stopnia inżyniera, zawarte w §§ 6 — 16 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 grudnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 3, poz. 14), stosuje się odpowiednio do kandydatów wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego zarządzenia.

§ 7. Dla kandydatów, wymienionych w §§ 1 i 2, ubiegających się o stopień inżyniera właściwe są komisje weryfikacyjno-egzaminacyjne w Warszawie przy następujących uczelniach:

- 1) przy Politechnice Warszawskiej w zakresie:
 - a) architektury,
 - b) budownictwa lądowego, wodnego i techniki sanitarnej,
 - c) geodezji i melioracji,
 - d) mechaniki,
 - e) chemii,
 - f) elektrotechniki;
- 2) przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w zakresie:
 - a) rolnictwa i ogrodnictwa,
 - b) leśnictwa.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: *A. Rapacki*
Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 stycznia 1951 r.

w sprawie ustalenia niektórych wzorów znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 zdanie drugie dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dodatkowo następujące wzory znaków podatkowych:

- 1) znaczki skarbowe o wartości: 10 gr, 20 gr, 50 gr, 1 zł, 5 zł, 15 zł, 100 zł i 250 zł oraz
- 2) urzędowe blankiety wekslowe w cenie:
 - a) 3,30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 300 zł,
 - b) 6,30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 600 zł,
 - c) 15,30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 1.500 zł,
 - d) 30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej 2.970 zł.

§ 2. Znaczki skarbowe są wykonane na papierze znaczkowym podgumowanym według następującego wzoru: wymiary znaczków—około 25,5 × 31,25 mm, wymiar rysunku—około 21 × 27 mm. Pośrodku znaczka na

tle ciemnej tarczy prostokątnej znajduje się godło Państwa, nad którym na jasnym tle umieszczone są liczby i litery, oznaczające wartość znaczka. Boki znaczka wypełnione są stylizowanym ornamentem, dół zajmuje napis „Opłata skarbowa”. Całość znaczka wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaczka.

§ 3. Znaczki są wykonane w następujących kolorach:

Kategoria wartości	Kolor znaczka
10 gr —	ciemnoszary, poddruk różowy,
20 gr —	jasnozielony, poddruk różowy,
50 gr —	jasnofioletowy, poddruk różowy,
1 zł —	jasnoniebieski, poddruk niebieski,
5 zł —	jasnoszary, poddruk niebieski,
15 zł —	orange, poddruk niebieski,
100 zł —	ciemnozielony, poddruk niebieski,
250 zł —	cynober, poddruk niebieski.

§ 4. 1. Urzędowe blankiety wekslowe wykonane są na papierze posiadającym w przezroczu wodny znak

bieżący. Wymiar blankietów wekslowych wynosi około 280 × 110 mm.

2. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczonej na umowę wekslową. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł“. Winieta składa się z trzech tarcz: górna i dolna są okrągłe, środkowa — owalna. Tarcza górna i środkowa posiadają tło ciemne, tarcza dolna — tło jasne. Na tarczy górnej umieszczone jest godło Państwa, na tarczy dolnej — liczby i litery oznaczające cenę, na tarczy owalnej napis: „Opłata skarbową“ oraz cyfry i litery określające wysokość opłaty. Wszystkie tarcze okolone są ornamentacją z motywów roślinnych i giloszowych. Część trzecia,

przeznaczona na wypełnienie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„ . . . , dnia . . . 19 . . . Na . . .
zapłać . . . za ten weksel
na zlecenie sumę
Płatny“

3. Kolor druku na blankietach wekslowych jest czerwony, winieta na poddruku żółtym.

§ 5. Zarządzenie niniejsze nie narusza postanowień zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 1950 r. w sprawie ustalenia niektórych wzorów znaczków skarbowych i urzędowych blankietów wekslowych (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1613).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 28 listopada 1950 r.
Minister Finansów: w z. E. Droźniak

130

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 18 stycznia 1951 r.

w sprawie rozwiązania Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnego Przemysłu Farmaceutycznego.

Na podstawie art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) wraz z późniejszymi zmianami oraz art. 2 pkt 9 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się przymusowe zrzeszenie prywatnego przemysłu p. n. „Ogólnopolskie Zrzeszenie Prywatnego Przemysłu Farmaceutycznego“, utworzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 czerwca 1947 r. (Monitor Polski Nr 110, poz. 717).

§ 2. Członkowie zrzeszenia rozwiązanego na podstawie § 1 stają się członkami Ogólnopolskiego Zrze-

szenia Prywatnego Przemysłu Chemicznego i Różnych, utworzonego zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 4 grudnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-132, poz. 1665), i zostają wpisani do rejestru tego zrzeszenia z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Majątek oraz prawa i obowiązki zrzeszenia rozwiązanego przejmuje zrzeszenie wymienione w § 2.

§ 4. W zarządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 czerwca 1947 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego przemysłu (Monitor Polski Nr 110, poz. 717) skreśla się punkt 2.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 r.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości:

A. Żebrowski

131

OKÓLNIAK MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 stycznia 1951 r.

w sprawie Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych.

Na podstawie art. 1 ust. 2 i art. 27 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) przedsiębiorstwa państwowe p. n. „Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe“, utworzone zarządzeniem Ministrów: Budownictwa oraz Administracji Publicznej z dnia 30 stycznia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-19, poz. 199), są przedsiębiorstwami terenowymi.

W oparciu o uchwały: 1) Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie wstępnych wytycznych do zasad budżetu Państwa na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-55, poz. 631), 2) Prezydium Rządu z dnia 10 czerwca 1950 r. w sprawie podziału jednostek i zadań finansowanych z budżetu państwowego między budżet centralny i budżety terenowe (Monitor Polski Nr A-68, poz. 804) oraz 3) Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1950 r. — Instrukcja Nr 13 w sprawie zasad i trybu przekazywania radom narodowym niektórych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji spośród podległych dotąd ministrom i innym urzędom centralnym (Monitor Polski Nr A-130, poz. 1623) — Budowlane Przedsiębiorstwa Powiatowe poddane zostaną bezpośredniemu nadzorowi prezydiów

rad narodowych. Do czasu przekazania Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych prezydiom właściwych rad narodowych — prezydium te powinny przestrzegać następujących wytycznych:

- 1) zabezpieczyć gospodarkę finansową tych przedsiębiorstw przez powiązanie ich planów finansowych z budżetem terenowym;
- 2) nadzorować sporządzanie przez te przedsiębiorstwa planów produkcji w oparciu o wytyczne Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (Dyrekcja Miejskich Przedsiębiorstw Budowlanych);
- 3) mianować i odwoływać dyrektorów tych przedsiębiorstw za uprzednią zgodą Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (art. 14 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych).

Powoływanie nowych Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych przez prezydium powiatowych rad narodowych może nastąpić jedynie za zgodą Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (art. 1 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych).

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: w z. S. Pietrusiewicz